

En els instants que segueixen a la finalització d'aquest descens em sento estrany, confús, però em sembla que la barrera que em separa de la meua essència més íntima, de les profunditats del meu inconscient, es fa més dèbil, i així adquireixo, a través d'aquestes hores de lluita i de fatiga, la coneixença d'un trosset més de mi mateix».

Claudio Schranz

Claudio Schranz sobre el Jägerhorn i, al fons, la paret est del Mont Rosa

Sobre l'ofici de guia i custodi del refugi Sella:

«No obstant això em sentia àmpliament recompensat per la joia i la serenitat que aquest ofici em proporcionava. Vivia a 3.129 metres d'alçada durant quasi tres mesos, en contacte directe amb la natura salvatge de les roques i amb poques persones, però justes, que compartien amb mi la passió per la muntanya i per l'alpinisme».

L'escalada en solitari:

«Per què en solitari? Jo a muntanya hi vaig sobretot perquè m'agrada i perquè em diverteix. Altrament, amb l'esforç que costa, no ho faria mai. Potser escalar sol significa buscar altres sensacions, altres emocions.

Escalar sol comporta segurament més dificultat; es va més carregat; l'ascensió és lliure, sense assegurança del company; es fa el doble d'esforç quan cal recuperar la motxilla, o quan cal obrir traça en la neu tova. Però és bonic, molt bonic, encara que, de vegades, la soledat faci por».